8 Mart 2017'yi HAYIR gerekçelerimizle birleştireceğimiz kadın mücadelemizde New Yorklu kadınlardan aldığımız güç ve direnişle sağlık ve sosyal hizmet emekçileri olarak diyoruz ki,

- **OHAL ve KHK'lara son verilsin!**
- **Şiddetten arınmış iş yerleri için kadınlar sendikalarda yer alsın ve örgütlensin**
- **8 Mart ülkemizde mücadele günü olarak tatil ilan edilsin,**
- **İş yerinde, sokakta ve tüm yaşam alanlarımızda mobbinge, cinsel tacize ve sataşmaya son verilsin!**
- **24 saat açık kreş hakkı verilsin,**
- **Kadın istihdamında esnek-güvencesiz, kayıt dışı çalışma ve taşerona son verilsin**
- **Can güvencemiz sağlansın,**
- **İş güvencemiz, ücret güvencemiz sağlansın**

Bu taleplerimizin yasal düzenlemelerle gündeme gelmediği bir siyasal ve toplumsal mutabakattan uzak her anayasal değişiklik bizim için yeni sağlıksızlık, güvencesizlik hali demektir.

Toplumun temel öznesi, emeğin temel güvencesi olan bizlerin aleyhine olan her durum, süreç ve yasal düzenlemelerle mücadele ettik. Yapılacak olan referandumla tekçiliğe ve cinsiyetçiliğe yol açan 18 maddelik anayasal düzenlemenin tamamı topluma, doğaya, kadına, sağlığa zararlıdır ve bizler sağlıksızlık dayatan bu düzenlemeye

8 Mart ruhuyla HAYIR diyoruz.

SES Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası Adına Sahibi: Gönül ERDEN Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Belkıs YURTSEVER
Yönetim ve Yazışma Adresi : Necatibey Cad. No: 82/4 Kızılay - Ankara - Tel: (0312) 232 6122 pbx - Faks: (0312) 230 21 93
Tek. Hazırlık :OnAda Tanıtım Bas. Prom. San ve Tic. Ltd. Şti. Bayındır-2 Sk. 63/1 Kızılay / ANKARA T: +90 (312) 80 302 80 - Basım Yeri: Atalay Matbaa Basım Adedi: 5.000 / Basım T.: Şubat 2017

SESLİ KADINLAR

8 Mart Bidirisi 2017

OHAL KARANLIĞINI **8 MART RUHUYLA** AYDINLATACAĞIZ!

Tarihimize iz bırakan direnişlerin anlamı sadece birer takvim günü, anma ve kutlama gününden ibaret değildir ve hatta her biri tarihsel toplum içerisinde taşıdıkları güncel anlamlarla yüklüdür.

İşte böylesi tarihi günlerden biride 8 Mart'tır. 1857 yılında ABD'nin New York kentinde 40 bin dokuma işçisi kadının ''sekiz saatlik iş günü, eşit işe eşit ücret, kadınlara oy ve sendika hakkı'' talepleri için gerçekleştirdikleri grevi engellemek için patronlar ve devletin polis güçleri çok yönlü saldırıya geçmiş, saldırıların bir parçası olarak fabrikada çıkarılan yangında 129 kadın işçi katledilmiştir. Katledilen kadın işçiler için düzenlenen cenaze törenine 100 bini aşkın kişi katılmış ve birçok yerde işçi protestoları yükselmiştir.

1910 tarihinde düzenlenen 2. Enternasyonale bağlı Kadın Konferansında Clara Zetkin'in önerisi ile 8 Mart, katledilen işçiler anısına ''Dünya Emekçi Kadınlar Günü ''olarak ilan edilmiştir. 8 Mart'ın mücadele günü olarak kutlanması, öldürülen kadın işçilerin anılarının yaşatılması özellikle 1. ve 2. emperyalist paylaşım savaşları sırasında bazı ülkelerde yasaklanmış, ancak kadınların mücadelesi bu yasakları delmiştir. Birleşmiş Milletler, 16 Aralık 1977 'de aldığı kararla 8 Mart'ı ''Dünya Kadınlar Günü'' olarak kabul etmiştir.

8 Mart tarihsel ve güncel anlamlarla yüklüdür. Daha iyi çalışma koşulları ve insanca yaşam için mücadele eden kadın emekçilerin o gün yaşadıkları bu günde bizler için geçerliliğini sürdürüyor. 8 Mart'ı bir isyan ve direniş çığlığı olarak bize miras bırakan kadın emekçiler, evrensel bir kadın mücadelesinin simgesi haline gelmişlerdir. Kadınların mücadelesi, istenirse her türlü baskı ve uygulamalarına karşı başkaldırının tarihsel olarak mümkün olduğunun da kanıtıdır. Ve 8 Mart'ı anlamak, tarihi bugün de anlamlı kılmak önemlidir.

Ataerkinin en katı haliyle sürdüğü ülkemizde 7 Haziran 2015 seçimlerinden bu yana olağanüstü süreçleri hep birlikte yaşıyoruz. Başta emekçilere, kadınlara, AKP'li olmayan, hak talep eden, düşüncesini ifade etmek isteyen tüm toplum kesimlerine yönelik bir devlet ve erkek şiddetinin en uç ve pervasız saldırıları devam etmektedir. Ortadoğu'da yürütülen savaş politikaları ve Kürt sorununda derinleştirilen çatışmalı sürece Temmuz 2016 tarihindeki darbe girişimi sürecinin ardından ilan edilen OHAL ve KHK'lar eklenmiştir. OHAL ile birlikte hak ihlalleri artmış, yaşam güvencesi başta olmak üzere, çalışma yaşamına yönelik saldırılar pervasızlaşmıştır. Meclis baypass edilmiş, yargıya, basın ve yayın kurumlarına ve temsilcilerine yönelik baskılar ve yine seçilmiş parlamento üyelerine, yerel yönetim temsilcilerine yönelik hukuksuz uygulamalar geçekleştirilmiştir.

Bu uygulamaların kamu emekçileri başta olmak üzere biz kadınlara yansımaları çok fazladır. Anti demokratik dönemlerde ilk gözden çıkarılan, en çok baskı altına alınan kadınların haklarıdır. Nitekim OHAL ile kadınlara daha iyi bir yaşam için mücadele eden kadın ve çocuk derneklerinin kapatılması tesadüf değildir. Bu süreçte kadınların her türlü hakkına pervasızca saldırılmasına tanıklık ediyoruz. Şiddeti daha az gündem yapabiliyoruz. Ne yazık ki tüm krizli süreçlerde olduğu gibi en başta kesilmek istenen kadınların sesi oluyor. Özellikle kadın temsiline, kadının yaşam alanlarına ve dahası siyasallaşmış İslamın ideolojik olarak kurumsallaştırıldığı bir sürece tanıklık etmekteyiz.

Böylesi bir süreçte emekçiler olarak derinden etkileniyoruz. Kamu alanı adeta bir talana dönüştürülmüş, ilan edilen OHAL ve her geceyi kâbusa dönüştüren KHK ilanları ile binlerce kamu emekçisi ihraç edilmiştir. Ülkemizin akademileri ve akademisyenleri birer birer tasfiye edilmiş, kamu emekçilerinin iş güvencesinin tamamen kaldırılması hedeflenmiştir. Kapitalizm ile patriarka arasındaki iş birliğinin bir sonucu olarak esnek, güvencesiz, süreksiz, düşük ücretle çalışma daha da derinleştirilmek isteniyor. Emek alanındaki bu dönüşüm aynı oranda sosyal politikalara da yansımış ve tüm yasal değişiklikler, paketler ulusal istihdam stratejileri toplumsal cinsiyetin uzantıları olarak tüm yaşam alanlarına yansımıştır. Bizlerin nasıl giyineceğimizden, nasıl konuşacağımıza, illaki evlenip kaç çocuk doğuracağımıza kadar varan yaklaşım, söylem ve pratiklerin tamamı bu baskıcı ve faşizan uygulamalarla teslim alınmak istenen kadın kimliğinin kendisi ve emekçilerin alın teridir.

AMA TESLİM **OLMAYACAĞIZ!**

Emek vererek yaratılan değerlerimiz ve mücadele birikimlerimiz var. Tüm bu baskı uygulamalarına karşı çıkmanın en temel koşulu örgütlülüğümüzdür. Bunun yöntemi ise konfederasyonumuz KESK ve sendikamız SES çatısında birleşmek ve dayanışmanın gücü ile mücadeleyi büyütmektir. New Yorklu kadınların isyan ve direnişlerini büyütmek, nasıl yaşayacağımıza kendimizin karar vermesi ve bunun için mücadele etmek her zamankinden daha yaşamsaldır.

- Sağlık alanındaki yolsuzluklara,
- Sağlık ve sosyal hizmet emekçilerine yönelik şiddete,
- Halkın sağlık hakkını metalaştıran ve yoksulları hizmetlerden dışlayan neoliberal uygulamalara,
- AKP-cemaat işbirliğiyle gerçekleştirilen kadrolaşmalara,
- Sağlık ve sosyal hizmet emekçilerinin çalışma ve yaşam hakkının yok sayılmasına,
- Cinsiyet kimliği ve cinsel yönelim temelli ayrımcılığa,
- İş yerlerinde kadına yönelik mobbinge, taciz ve şiddete karşı,
- Laikliğe yönelik saldırılara,

En kötü en güvencesiz koşullarda yaşamamızın istenmesine karşın;

Mücadele yürütmek hem hukuksal zeminde hem de KESK'in kuruluşundan bu yana getirdiği fiili meşru mücadele geleneğinde mevcuttur.

8 Mart'a yaklaştığımız bu günlerde ülkenin temel gündemi AKP hükümeti tarafından referandum yapılmıştır. Ülkenin temel sorunlarının çözülmediği gibi üstüne eklemlenen referandum meşru bir gündem ve süreç değildir. Anayasa değişikliğine dair yapılan tartışmalar ve görüşmeler adeta tüm kesimlerden yalıtılarak, kaçırılarak iktidar partisinin ve ittifakı olan tek siyasi partiyle yürütülmüş, emekçilere, gençlere, çocuklara ve kadınlara ne istedikleri sorulmamıştır. Kadınların, emekçilerin ihtiyaçları için değil iktidarın ihtiyaçları esas alınarak yapılan değişikliklere itirazsız bir şekilde itaat etmemiz istenmektedir. Meclisin varlığının anlamsızlaşacağı, ülkenin bütün yönetiminin tek bir kişiye bırakılacağı, temel hak ve özgürlüklere itiraz etmenin suç kabul edildiği bir süreç yaşıyoruz. Oysa Anayasa değişikliği böyle dayatma bir referandumla değil, halkın gerçekten özgürce tartışarak taleplerini ifade edebileceği koşullarda yapılmalıdır. Buna rağmen yapılmak istenen değişikliklere karşı biz kadın emekçiler geleceğimiz için, yarınlarımız için haklarımız için en iyi biçimde mücadele edeceğiz. Referandumda güçlü ve yaygın bir hayır cevabı vereceğiz. Yarına umutla bakmak için mücadele gerekçelerimiz hayırla birleşmiş durumdadır.

Tek başına Son 15 yılın iktidar partisi olan AKP hükümeti içeride ve dışarıda gelişen savaş politikalarından sorumludur. Darbecileri besleyip büyüttüğü için darbenin koşularını oluşturduğu için sorumludur, emekçi katliamlarından sorumludur. % 1400 artan kadın katliamlarından sorumludur, vakıf ve yurtlarda gerçekleştirilen sayısız çocuk istismarından sorumludur. İktidar yanlısı sendikadan olmayınca tekrarlanan mobbinglerden sorumludur. Güvencesizliği temel alan her türlü uygulamadan sorumludur. Dolayısı ile bugün başta kadınlar olmak üzere işçi memur veya işsiz tüm emekçilere yönelmiş topyekûn bir saldırıdır. Bu nedenle mücadeleyi esas almak işçilerden, kamu emekçilerine, tarım işçilerinden, işsizlere, öğrencilerden ev içi emeğe kadar tüm emek alanının ortak örgütlülüğü temel çıkar yolumuzdur.

Güvencesizliğe karşı tüm sağlık ve sosyal hizmet emekçilerini SES'te örgütlenmeye ve 8 Mart'ı iş yerlerinden başlayarak sokakta, mahallede ve kent meydanlarında hayırla birleştirmeye ve mücadeleye çağırıyoruz. Çünkü bu ağır saldırılara karşı en temel güvencemiz örgütlü olmak, dayanışmak ve direnmektir.